

zdravljaju vas Luka, voljeni liječnik, i Dema. (15) Pozdravite braću u Laodikeji te Nimfu i zajednicu koja je u njenoj kući. (16) Kad se među vama pročita ovo pismo, dajte da se pročita i u zajednici laodikejskoj, a i vi pročitatite pismo iz Laodikeje. (17)

Kažite Arhipu: "Vodi brigu o službi koju si primio kroz Gospodina, da je ispuniš."
(18) Ovaj pozdrav ja, Pavao, pišem svojom rukom. Sjećajte se mojih okova. Neka je milost s vama!

PRVA POSLANICA APOSTOLA PAVLA SOLUNJANIMA

Apostol Pavao napisao je ovu poslanicu vjerovatno u Korintu, odakle ju je i odaslao (3:1–2; Djela apostolska 18:1–5) 51. god. n. e. Ona je jedna od prvih njegovih poslanica. Povijesna pozadina poslanice vidi se iz Djela apostolskih 17:1–16. Pavao je doživio golemo protivljenje Jevreja iz Soluna, odakle je morao uteći. Vjernici koji su ostali iza njega također su trpjeli progone. Poznato nam je da je Pavao bio u Korintu 51. god. n. e., jer jedan pronađeni ispis o Gallijevoj prokonzulskoj službi (Djela apostolska 18:12), koji je predsjedavao suđenju Pavlu u Korintu, smješta to u vrijeme između 51. i 52. god. n. e.

Pavao je napisao svoju poslanicu da ohrabri novoobraćenike na kršćanstvo u njihovim kušnjama, da dadne smjernice koje se tiču bogougodna života, da potakne vjernike na svakodnevno pregnuće i da jamči slavnu budućnost onima koji su umrli prije Pomazanika, a bili su uzvjerovali. Pored svega spomenutog poradi čega Pavao piše ovaj spis i tema o kojima u njemu raspravlja, treba reći da je cijeli tekst spisa na poseban način natopljen eshatološkom činjenicom o Isusovom drugom dolasku na Zemlju.

Zahvala

1 Pavao, Silvan i Timotej, zajednici solunskoj koja pripada Bogu Ocu i Gospodinu Isusu Pomazaniku: milost vam i mir.

(2) Mi se uvijek zahvaljujemo Bogu za sve vas, spominjući vas u svojim molitvama, (3) i neprestano pred našim Bogom i Ocem imamo na pameti vaše djelo vjere i trud ljubavi i postojanost nade u našega Gospodina Isusa Pomazanika, (4) znajući, od Boga draga braćo i sestre, da vas je on izabrao; (5) jer naša Radosna vijest nije vam došla samo u riječi, već u moći i Duhu Svetom i s punim uvjerenjem; kao što znate kakvim smo se mi ljudima pokazali među vama radi vas. (6) I vi ste se ugledali na nas i na Gospodina, pošto ste u golemoj nevolji primili riječ s radošću Svetoga Duha, (7) tako da ste postali uzor svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji. (8) Jer riječ Gospodnja odjeknula je od vas, ne samo u Makedoniji i Ahaji nego se i u svakom mjestu objelodanila vaša vjera u Boga, tako da mi ne trebamo o tome govoriti. (9) Jer ljudi sami pripovijedaju o nama, kako ste nas vi dočekali i kako ste se od kumira okrenuli Bogu, da služite živom i istinitom Bogu, (10) i da čekate

njegovog Sina s neba, koga je on uskrsnuo, Isusa, koji nas spašava od budućeg gnjeva [Božijega].

Pavlova služba u Solunu

2 Jer vi sami znate, braćo i sestre, da naš dolazak vama nije bio uzaludan, (2) nego smo, nakon što smo već patili i bili zlostavljani u Filipima, kao što znate, imali smjelosti u našem Bogu da vam kazujemo Radosnu vijest Božiju uprkos velikom protivljenju. (3) Jer naše propovijedanje ne dolazi od zablude ili nečistoće ili prijevaram, (4) nego baš kao što nas je priznao Bog da nam se povjeri Radosna vijest, tako govorimo, ne da ugodimo ljudima, već Bogu, koji ispituje naša srca. (5) Jer nikad nismo došli s laskavim riječima, kao što znate, niti sa skrivenom pohlepom – Bog nam je svjedok – (6) niti smo tražili slavu od ljudi, niti od vas niti od drugih, iako smo kao apostoli Pomazanikovi mogli postavljati zahtjeve. (7) Ipak, pokazali smo se blagim među vama, kao dojilja što njeguje svoju djecu. (8) Tako vas nježno volimo da nam je drago da podijelimo s vama ne samo Radosnu vijest Božiju nego i svoje živote, jer ste nam veoma omiljeli.

(9) Ta sjećate se, braćo i sestre, našeg truda i tegebe, kako smo vam radeći noć i dan, da nikom od vas ne budemo na teret, objavljivali Radosnu vijest Božiju. (10) Vi ste svjedoci, a i Bog je, kako smo se mi pobožno, pravedno i nedužno vladali prema vama, vjernicima; (11) baš kao što znate kako smo bodrili i ohrabrivali i opominjali svakog od vas kao otac svoju djecu (12) da živite onako kako je dostojno Boga, koji vas zove u svoje kraljevstvo i slavu.

(13) Iz tog razloga i mi neprestano zahvaljujemo Bogu što ste, kad ste primili riječ Božiju, koju ste čuli od nas, prihvatili je, ne kao ljudsku riječ, nego kao ono što uistinu jeste – riječ Božiju, koja i djeluje u vama koji vjerujete. (14) Jer vi ste, braćo i sestre, postali oni koji se ugledaju u zajednice Božije u Judeji koje slijede Pomazanika Isusa, jer ste i vi pretrpjeli iste patnje u rukama svojih zemljaka, baš kao što su oni od drugih Jevreja, (15) koji su ubili i Gospodina Isusa i proroke, a nas protjerali. Oni nisu Bogu dragi, a neprijatelji su svim ljudima, (16) i brane nam da govorimo poganima da se spase; tako oni uvijek pune mjeru svojih grijeha. Ali gnjev se [Božiji] najzad na njih sručio.

Pavao odgađa posjetu

(17) A mi, braćo i sestre, iako nakratko odvojeni od vas – licem, ne duhom – sve smo bili revniji s velikom željom da vas vidimo. (18) Htjeli smo vam doći – ja, Pavao, više nego jedanput – ali nas sotona spriječi. (19) Ta ko je naša nada, ili radost, ili kruna dike pred našim Gospodinom Isusom kad on dođe? Zar to niste baš vi? (20) Vi ste naša slava i radost.

3 Zato smo, kad više nismo mogli izdržati, mislili da je najbolje da nas ostave same u Ateni, (2) te smo poslali Timoteja, svoga brata i Božijeg saradnika u širenju Radosne vijesti Pomazanikove da vas osnaži i ohrabri u vašoj vjeri, (3) da nikog ne uznemire ove nevolje; ta sami znate da nam je to suđeno. (4) Jer doista, kad smo bili kod vas, govorili smo vam unaprijed da ćemo udariti na muke, i tako se dogodilo, kao što znate. (5) Iz tog sam razloga i poslao Timoteja, kad više nisam mogao izdržati, da saznam za vašu vjeru, iz straha da vas je mogao iskušati napasnik, i naš bi trud bio uzaludan.

Ohrabrenje Timotejevom posjetom

(6) Ali sad kad nam od vas dođe Timotej i donese nam dobre vijesti o vašoj vjeri i ljubavi, i o tom da nas čuvate u lijepom sjećanju i da čeznete da nas

vidite, baš kao što i mi čeznemo da vas vidimo, (7) iz tog razloga, braćo i sestre, u svoj svojoj nevolji i mucii bili smo utješeni radi vas kroz vašu vjeru; (8) jer sad mi živimo ako vi čvrsto stojite u Gospodinu. (9) Jer kakvom zahvalom možemo za vas uzvratiti Bogu za svu radost koju osjećamo pred svojim Bogom zbog vas, (10) dok se neprestano noću i danju najusrdnije molimo da vidimo vaše lice i dopunimo ono što nedostaje vašoj vjeri?

(11) Sad neka naš Bog i sam Otac i naš Gospodin Isus uprave naš put prema vama; (12) i neka Gospodin učini da rastete i obilujete ljubavlju jedni prema drugima i prema svim ljudima, kao što i mi obilujemo ljubavlju prema vama; (13) da učvrsti vaša srca u posvećenosti da biste bili nedužni pred našim Bogom i Ocem kad dođe naš Gospodin Isus sa svim svojim pravovjernima.

Posvećenje i ljubav

4 Stoga vas naposljetku, braćo i sestre, mi molimo i preklinjemo u ime Gospodina Isusa da, kao što ste primili od nas uputu kako se trebate vladati i ugadati Bogu – baš kao što se vi zapravo i vladate – da se još više ističete. (2) Jer vi znate koje smo vam zapovijedi mi dali kroz Gospodina Isusa. (3) Ta ovo je volja Božija, vaše posvećenje: da se ustežete od bluda, (4) da svaki od vas zna kako vladati svojim tijelom u posvećenju i časti, (5) ne u požudnoj strasti, poput pogana koji ne poznaju Boga; (6) i da niko ne čini prijestupa i ne vara svoga brata u trgovini, jer Gospodin je osvjetnik u svemu ovom, kako smo vam već prije rekli i ozbiljno vas upozorili. (7) Ta Bog nas nije pozvao nečistoći, nego posvećenju. (8) Zato, onaj koji odbacuje ovo ne odbacuje čovjeka, nego Boga, koji vam daje svoga Duha Svetoga.

(9) A o ljubavi braće i sestara ne treba vam niko pisati, jer vas je same Bog naučio da volite jedni druge; (10) ta vi doista volite svoju braću i sestre u cijeloj Makedoniji. Ali vas mi potičemo, braćo i sestre, da se još više ističete, (11) i da težite da živite mirnim životom i bavite se svojim poslom i radite svojim rukama, kao što smo vam zapovjedili, (12) da se vladate kako treba prema onima koji su izvan zajednice i da vam ništa ne treba.

Sudbina umrlih sljedbenika

(13) Ali ne želimo da budete neobaviješteni, braćo i sestre, o onima koji su zaspali posljednjim snom,

da se ne žalostite poput ostalih koji nemaju nade. (14) Jer ako vjerujemo da je Isus umro i uskrsnuo, baš tako će Bog dovesti s Isusom one koji su umrli slijedeći ga. (15) Jer ovo vam velimo po riječi Gospodnjoj, da mi koji smo živi i koji ostajemo do dolaska Gospodnjeg nećemo biti preči od onih koji su umrli. (16) Ta sam će Gospodin sići s neba s poklikom, s glasom arhanđela i s trubom Božijom, i najprije će ustati umrli sljedbenici Pomazanika. (17) Zatim ćemo mi koji smo živi i koji smo preostali biti uhvaćeni zajedno s njima u oblacima da sretnemo Gospodina u zraku, i tako ćemo zauvijek biti s Gospodinom. (18) Zato tješite jedni druge tim riječima.

Dan Gospodnji

5 A što se tiče vremena i doba, braćo i sestre, vama ne treba ništa pisati. (2) Jer sami dobro znate da će dan Gospodnji doći [neočekivano] kao lopov u noći. (3) Dok oni budu govorili: "Mir i sigurnost!", iznenada će ih obuzeti propast kao trudovi trudnu ženu, i neće umaći. (4) Ali vi, braćo i sestre, niste u tmimi da bi vas taj dan iznenadio kao lopov; (5) jer svi ste vi sinovi svjetlosti i sinovi dana. Mi nismo od noći niti od tmime; (6) zato, dakle, ne spavajmo kao ostali, nego budimo na oprezu i trijezni. (7) Jer oni koji spavaju, spavaju noću, i oni koji se opijaju, opijaju se noću. (8) Ali kako smo mi od dana, budimo trijezni, i metnimo na prsa oklop vjere i ljubavi, i kao kacigu nadu spasenja. (9) Jer Bog nas nije odredio za gnjev, već za postignuće spasenja kroz našega Gospodina Isusa Pomazanika, (10) koji je umro za nas, da mi, bili

budni ili u snu¹, živimo zajedno s njim. (11) Zato tješite jedni druge i izgrađujte jedni druge, baš kao što to i činite.

Završne upute i pozdravi

(12) Ali vas molimo, braćo i sestre, da cijenite one koji se marljivo trude među vama i upravljaju nad vama slijedeći Gospodina i upućuju vas, (13) i da ih veoma poštujete u ljubavi zbog njihova rada. Živite u miru jedni s drugima. (14) Mi vas molimo, braćo i sestre, opominjite lijene, sokolite malodušne, pomažite slabima, budite strpljivi sa svima. (15) Pazite da niko ne vraća drugom zlo za zlo, nego jedni drugima i svim ljudima uvijek nastojte činiti dobro. (16) Uvijek se radujte; (17) bez prestanka se molite; (18) u svim se prilikama zahvaljujte, jer to je Božija volja za vas koji slijedite Pomazanika Isusa. (19) Ne gasite Duha; (20) ne prezirite proročke darove. (21) Ali, sve ispitajte; čvrsto se držite onog što je dobro; (22) ustežite se od svakog zla.

(23) Neka vas sam Bog mira posve posveti, i neka se vaš duh i duša i tijelo sačuvaju potpunim i nedužnim za dolazak našega Gospodina Isusa Pomazanika. (24) Vjeran je onaj koji vas zove, a on će to i učiniti.

(25) Braćo i sestre, molite se za nas.

(26) Pozdravite svu braću i sestre svetim poljupcem. (27) Zaklinjem vas Gospodinom da se ovo pismo pročita svoj braći i sestrama.

(28) Milost našega Gospodina Isusa Pomazanika neka je s vama!

¹ U snu smrti.